

Μαρωνείας Παντελεήμων: «Το εμπρόθεσμο ναι»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

image not found or type unknown

Με τίτλο «Το εμπρόθεσμο ναι», ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή Ε' Λουκά. «Η Ευαγγελική περικοπή θέλει να μας προτρέψει για το «ναί» στο προσκλητήριο του Θεού για μετάνοια και καινούρια ζωή, θέλει να στρέψει την προσοχή μας σε αυτό ακριβώς το σημείο: στο ότι η τωρινή στιγμή είναι η ώρα της μεγάλης απόφασης. Διαφορετικά κινδυνεύουμε να είμαστε εκπρόθεσμοι», ανέφερε μεταξύ άλλων.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

Ἡ σημερινή Εὐαγγελική περικοπή πού διηγεῖται τὴν παραβολὴ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ φτωχοῦ Λαζάρου μᾶς φέρνει μπροστὰ στὸ δύσκολο καὶ ἀκανθῶδες πρόβλημα τοῦ πλούτου καὶ τῆς φτώχειας. Ὁ φτωχὸς δὲν κερδίζει τὴν εὐνοια τοῦ Θεοῦ ἐπειδὴ εἶναι φτωχός, ἄλλα ἐπειδὴ στηρίζει τὶς ἐλπίδες του στὸν Θεὸ καὶ ζεῖ σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολὴ του. Καὶ ὁ πλούσιος δὲν εἶναι καταδικασμένος μόνο καὶ μόνο γιατί ἔχει ὑλικά ἀγαθὰ, ἄλλα γιατί στηρίζει τὴν ζωὴ του στὰ ἀγαθὰ καὶ ὄχι στὸν Θεό, γιατί ἔχει ξεχάσει τὸν φτωχὸ συνάνθρωπό του καὶ γιατί ἔχει κλεισθεῖ καὶ παγιδευθεῖ στὸν πλοῦτο του. Ὅτι μπορεῖ ἕνας πλούσιος νὰ εἶναι πρότυπο ἀγάπης καὶ ἕνας φτωχὸς νὰ εἶναι ἀσεβής, ἀποτελεῖ ἐπίσης μιὰ πιθανὴ κατάσταση μέσα στὴ ζωὴ.

Ἔτσι οἱ λέξεις «πλούσιος» καὶ «πτωχὸς» γιὰ τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας ἔχουν ἕνα περισσότερο θεολογικὸ παρὰ κοινωνικὸ περιεχόμενο. Ἐκεῖνο στὸ ὅποιο ἀποβλέπει ἡ παραβολὴ εἶναι ἡ ἐπισήμανση ἑνὸς πραγματικοῦ κινδύνου, τοῦ κινδύνου τῆς αὐτάρκειας καὶ τῆς πεποίθησης ὅτι ἡ εὐημερία εἶναι ἀτέλειωτη καὶ ὅτι τὸ μόνο σταθερὸ καὶ ἀμετάβλητο εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅπως διατυπώθηκε μέσα στὴν Ἁγία Γραφή. Ὅλα ἀλλάζουν καὶ εὐρίσκεται ὁ ἄνθρωπος μπροστὰ σὲ ἀπροσδόκητες ἐκπλήξεις. Ὅταν μάλιστα εἶναι ἀργά πιά γιὰ νὰ μετανοήσῃ, ἢ

κατάσταση τότε γίνεται αναπόφευκτα τραγική.

Ό κάθε άνθρωπος θέλει λογικές αποδείξεις για όλα τὰ πράγματα που τὸν ἀφοροῦν, θέλει ἕνα θαῦμα, ζητεῖ τὴν περιγραφή ἑνὸς αὐτόπτη μάρτυρα για νὰ πεισθεῖ, θέλει ἢ πίστη του νὰ στηρίζεται σὲ μιὰ τετράγωνη λογική. Ὅλοι λίγο πολὺ εἴμαστε παγιδευμένοι στὸν πλοῦτο τῶν γνώσεών μας, τῆς ἐπιστήμης, τῆς λογικῆς μας. Θὰ δεχόμεσταν ἀμέσως μιὰ κάποια μελλοντική μορφή ζωῆς, ἀρκεῖ κάποιος αὐτόπτης μάρτυρας νὰ ἐρχόταν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ νὰ τὴν περιέγραφε, ἀρκεῖ νὰ τὴν ἀποδείκνυε λογικά.

Ἡ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ θέλει νὰ μᾶς προτρέψει για τὸ «ναὶ» στὸ προσκλητήριο τοῦ Θεοῦ για μετάνοια καὶ καινούρια ζωὴ, θέλει νὰ στρέψει τὴν προσοχή μας σὲ αὐτὸ ἀκριβῶς τό σημεῖο: στό ὅτι ἡ τωρινὴ στιγμή εἶναι ἡ ὥρα τῆς μεγάλης ἀπόφασης. Διαφορετικά κινδυνεύουμε νὰ εἴμαστε ἐκπρόθεσμοι.

Καὶ ἡ ἀπόφαση παίρνεται ἀφοῦ ἀπογυμνωθεῖ κανεὶς ἀπὸ ὅ,τι τὸν κρατᾶ δέσμιο καὶ αἰχμάλωτο, ἀπὸ ὅ,τι τὸν ἐμποδίζει νὰ δεῖ καθαρά τό μέλλον του. Ἀπόφαση μέ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὸν Θεό. Ἀπόφαση ὄχι ἀόριστα στό μέλλον ὅταν δοθεῖ κάποια εὐκαιρία, ἀλλὰ ἀπόφαση αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν στιγμή.